

Evaluation of Factors Influencing Insurance Organizations' Reimbursement for Effective Medications in Relapsing-Remitting Multiple Sclerosis within a Novel Dynamic Model

Abstract

Background: The high cost of disease-modifying drugs (DMDs) for patients with relapsing-remitting multiple sclerosis (RRMS) poses a significant challenge to healthcare systems, especially in resource-constrained settings. To ensure fair access and optimal allocation of insurance resources, it is essential to develop structured and evidence-based frameworks for reimbursement decisions. This study aimed to quantify the relative importance of various factors influencing insurance reimbursement decisions for DMDs in RRMS and to evaluate the conceptual interrelations among corresponding domains.

Methods: Across-sectional, quantitative study was conducted using a structured and previously validated questionnaire comprising 38 items across 7 domains. The questionnaire was distributed among 91 health experts, including 46 neurologists and 45 pharmacists, all with more than five years of experience in health insurance or MS treatment. Respondents rated the importance of each factor using a 10-point Likert scale. Data analysis involved standardizing factor weights, ranking them based on relative importance, and conducting inter-domain correlation analysis using SPSS version 26.

Results: The domains of Safety and Side Effects and Drug Efficacy received the highest average weights (0.922 and 0.863, respectively), highlighting their central role in reimbursement decisions. Key factors included "Preventing the recurrence of MS attacks based on the annual relapse rate" (weight = 1.000), "Improving survival in RRMS" (0.957), and "Safety and tolerability level of the drug in patients" (0.924). In contrast, "Presence of traditional medicine interventions as alternatives to standard drug therapy." (0.423) and "Presence of ethical considerations related to prescribing and using the drug" (0.514) had the lowest impact. The strongest inter-domain correlation was observed between financial and accessibility domains (0.745), indicating their interconnected influence on access to DMDs.

Conclusion: The findings of this study could contribute to the development of a novel dynamic model in the future, which may serve as a decision-support tool in the insurance reimbursement process for RRMS-related medications. By focusing on high-weighted factors and reducing the influence of less significant ones in various decision-making contexts, the model has the potential to enhance transparency and fairness in pharmaceutical policy-making.

Keywords: Multiple sclerosis, Insurance reimbursement, Decision making, Cost-Effectiveness, Health policy

Vahideh Chalaki¹, Seyed Ali Sobhanian¹,
Alireza Khoshdel², Ramin Radmanesh¹,
Farshad Hashemian^{3*}

¹ Department of Pharmacoeconomics and Pharmaceutical Management, Faculty of Pharmacy and Pharmaceutical Sciences, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran

² Department of Epidemiology, Faculty of Medicine, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran

³ Department of Clinical Pharmacy, Faculty of Pharmacy and Pharmaceutical Sciences, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran

* Corresponding Author

Faculty of Pharmacy, Tehran Medical Sciences Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Email: fhashemian@yahoo.com

Received: Apr 04 2025

Accepted: May 05 2025

Citation to this article

Chalaki V, Sobhanian SA, Khoshdel AR, Radmanesh R, Hashemian F. Evaluation of Factors Influencing Insurance Organizations' Reimbursement for Effective Medications in Relapsing-Remitting Multiple Sclerosis within a Novel Dynamic Model. *J Med Counc of Iran*. 2025;43(4):45-54.

ارزیابی عوامل موثر در بازپرداخت سازمان‌های بیمه‌گر برای داروهای موثر بر بیماری مالتیپل اسکلروزیس از نوع عودکننده-فروکش‌کننده در یک مدل نوین دینامیک

چکیده

زمینه: افزایش روزافزون هزینه داروهای تعدیل‌کننده بیماری (DMDs) در بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس فرم عودکننده-فروکش‌کننده (RRMS)، نیاز به تدوین چارچوب‌های شفاف و مبتنی بر شواهد برای بازپرداخت بیمه‌ای را پررنگ‌تر کرده است. در شرایط فعلی، ارزیابی منصفانه و علمی داروها برای تخصیص بهینه منابع بیمه‌ای، یک ضرورت راهبردی در نظام سلامت کشور به شمار می‌رود. این مطالعه با هدف تعیین وزن نسبی عوامل مؤثر در تصمیم‌گیری‌های بازپرداخت و تحلیل ارتباط مفهومی میان حوزه‌های اثرگذار انجام شد.

روش کار: این مطالعه مقطعی، با استفاده از یک پرسشنامه ساختاریافته و اعتبارسنجی شده انجام شد. پرسشنامه شامل ۳۸ عامل در ۷ دامنه اصلی بود که توسط ۹۱ متخصص، شامل ۴۶ نورولوژیست و ۴۵ داروساز، همگی دارای بیش از ۵ سال سابقه در حوزه بیمه‌های مرتبط با سلامت، تکمیل گردید. شرکت‌کنندگان اهمیت هر عامل را با مقیاس لیکرت ۱۰ درجه‌ای ارزیابی کردند. تحلیل داده‌ها شامل محاسبه وزن نرمال شده هر عامل، رتبه‌بندی بر اساس اهمیت، و تحلیل همبستگی بین دامنه‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۶ انجام گرفت.

یافته‌ها: نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها نشان داد که بیشترین وزن از دیدگاه متخصصان به دامنه‌های «ایمنی و عوارض جانبی دارو» و «اثربخشی دارو» اختصاص یافته است. به‌طور دقیق، دامنه ایمنی دارای وزن نرمال شده ۰/۹۲۲ و دامنه اثربخشی دارای وزن ۰/۸۶۳ بود که بیانگر اولویت بالای این دو حوزه در فرآیند تصمیم‌گیری بازپرداخت بیمه‌ای داروها است. فاکتورهایی مانند «پیشگیری از عود بیماری» (وزن = ۱/۰۰۰)، «افزایش بقا» (۰/۹۵۷)، و «تحمل‌پذیری دارو» (۰/۹۲۴) در اولویت بودند. کمترین وزن مربوط به «وجود جایگزین‌های طب سنتی» (۰/۴۲۳) و «ملاحظات اخلاقی» (۰/۵۱۴) بود. قوی‌ترین همبستگی بین دامنه‌های مالی و دسترسی (۰/۷۴۵) مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: یافته‌های این پژوهش می‌تواند در آینده مدل نوین دینامیکی را ارائه دهد که به عنوان ابزاری در فرآیند تصمیم‌گیری بیمه‌ای داروهای RRMS مورد استفاده قرار بگیرد. تمرکز بر عواملی با وزن بیشتر و کاهش اثر فاکتورهایی با وزن کمتر در موقعیت‌های مختلف، می‌تواند موجب بهبود شفافیت و عدالت در سیاست‌گذاری دارویی شود.

کلمات کلیدی: مولتیپل اسکلروزیس، بازپرداخت بیمه، تصمیم‌گیری، هزینه-اثربخشی، سیاست سلامت

وحیده چالاک، سید علی سبحانیان، علیرضا خوشدل^۱، رامین رادمنش^۲، فرشاد هاشمیان^{۳*}

^۱ گروه اقتصاد و مدیریت دارو، دانشکده داروسازی، واحد علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
^۲ گروه همه گیر شناسی، دانشکده پزشکی، واحد علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
^۳ گروه داروسازی بالینی، دانشکده داروسازی، واحد علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

* نشانی نویسنده مسئول:

دانشکده داروسازی، واحد علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
نشانی الکترونیک:
fhashemian@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۱/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۱۵

مقدمه

است (۱۳،۱۴). با وجود این یافته‌ها، هنوز شواهد محدودی درباره تأثیر راهبردهای مختلف بر نتایج بازپرداخت وجود دارد. همچنین، با به‌کارگیری نظر متخصصان برای وزن‌دهی به همه عواملی که بر تصمیم‌گیری بازپرداخت اثر دارند، می‌توان ابزاری ایجاد کرد که نه تنها فرآیند ارزیابی را استاندارد کند، بلکه شفافیت و انسجام را نیز در تصمیم‌گیری‌های بیمه‌ای ارتقا دهد.

در شرایطی که فرآیندهای تصمیم‌گیری بیمه‌ای در خصوص بازپرداخت داروها به‌ویژه در بیماری‌های مزمن و پرهزینه مانند RMS با چالش‌هایی از جمله نبود ابزارهای استاندارد برای اولویت‌بندی مواجه است، استفاده از مدلی که بر مبنای وزن‌دهی تخصصی عوامل مؤثر طراحی شده باشد، می‌تواند درک روشن‌تری از ترجیحات تصمیم‌گیران فراهم آورد. مطالعه حاضر با بهره‌گیری از یک ابزار ساختارمند و اعتبارسنجی‌شده، تلاش کرده است تا میزان اهمیت و وزن نسبی ۳۸ عامل کلیدی را در قالب ۷ دامنه، بر اساس دیدگاه متخصصان نورولوژی و داروسازی مشخص سازد. همچنین این مطالعه با تحلیل روابط آماری میان دامنه‌های ابزار، تصویری دقیق‌تر از نحوه تعامل مفهومی فاکتورهای تصمیم‌ساز، ارائه می‌دهد. تا جایی که اطلاع داریم، این نخستین مطالعه در ایران است که نه تنها به وزن‌دهی تخصص‌محور عوامل بازپرداخت داروهای تعدیل‌کننده بیماری در بیماران RMS پرداخته، بلکه ارتباط میان حوزه‌های تصمیم‌گیری را نیز به‌صورت ساختاریافته و تحلیلی بررسی کرده است.

روش کار طراحی پژوهش

این مطالعه به‌صورت مقطعی و کمی در سال ۱۴۰۳ با هدف تحلیل وزن و اهمیت نسبی عوامل مؤثر بر بازپرداخت بیمه‌ای داروهای تعدیل‌کننده بیماری در بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس نوع عودکننده-فروکش‌کننده (RRMS) انجام شد. مطالعه حاضر بخشی از یک پروژه بزرگ‌تر بود که شامل توسعه و اعتبارسنجی یک ابزار سنجش بود. در این مقاله صرفاً بخش مربوط به ارزیابی وزن‌دهی عوامل و تحلیل ارتباط میان دامنه‌های ابزار نهایی گزارش شده است. پرسشنامه‌ی نهایی شامل ۳۸ گویه در ۷ دامنه مفهومی (ایمنی و عوارض، اثربخشی، تطابق بیمار، عوامل مالی، دسترسی، عوامل اجتماعی-سیاستی و ترجیحات پزشک) بود. ساختار ابزار، رویی صوری و محتوایی آن (CVR و CVI)، و پایایی آن (آلفای کرونباخ) پیش‌تر در یک مطالعه جداگانه تأیید و منتشر شده است (۱۵).

جامعه آماری و نمونه‌گیری

تعداد نمونه بر اساس داده‌های پیشین و معیارهای آماری محاسبه شد. بر مبنای یک مطالعه قبلی (۱۶) درصد تأیید شده برای بازپرداخت

با افزایش روند هزینه‌های دارویی و همچنین محدودیت منابع در نظام سلامت، مسئولان و سیاست‌گذاران تلاش می‌کنند مداخلاتی را برای بازپرداخت انتخاب کنند که بیشترین سود را برای بیماران به همراه داشته باشد (۱). در کشورهای مختلف اروپایی، همچنین کانادا و استرالیا، سازمان‌ها و نهادهایی وجود دارند که در مورد تأمین مالی و بازپرداخت مداخلات مرتبط با سلامت برای استفاده عمومی، توصیه‌هایی ارائه می‌کنند (۴-۲). این ارزیابی‌ها عوامل متعددی از جمله اثربخشی بالینی، ایمنی، پیامدهای مالی و هزینه‌اتربخشی را مدنظر قرار می‌دهند. علاوه بر این، با توجه به افزایش نیاز به ارزیابی‌های اقتصادی، سازمان‌های مرتبط با سلامت در حال حاضر تمرکز بیشتری بر جنبه‌های اقتصادی درمان‌ها در کنار عوامل بالینی در فرآیند تصمیم‌گیری‌های خود برای بازپرداخت دارند (۵، ۶). بنابراین، شناسایی عواملی که تأثیر بالایی بر پیامدهای سلامتی بیماران دارند، می‌تواند فرآیند تصمیم‌گیری بیمه‌ها در بازپرداخت داروها را بهبود بخشد.

مالتیپل اسکلروزیس (MS) که یک بیماری خودایمنی است، در آمریکای شمالی با شیوع ۱۴۰ مورد در هر ۱۰۰۰۰۰ نفر گزارش شده و شایع‌ترین فرم آن نوع عودکننده-فروکش‌کننده Relaps-Remitting Multiple Sclerosis (RRMS) است. بیماران مبتلا به RRMS اغلب با دوره‌های عود ناگهانی و ناتوانی‌های پیشرونده مواجه هستند (۷-۹). در مدیریت این بیماری، اشکال مختلفی از داروها برای پیشگیری از عود بیماری و همچنین کند کردن روند پیشرفت ناتوانی به کار می‌روند که با عنوان درمان‌های تعدیل‌کننده بیماری (DMTs) شناخته می‌شوند (۹-۱۱). با در نظر گرفتن اهمیت استفاده از DMTها در مقابله با مشکلات بیماران RRMS، تصمیم‌گیری جامع بیمه برای بازپرداخت مناسب این داروها می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر نتایج درمانی بیماران داشته باشد. با وجود اشتراکات کلی در به‌کارگیری معیارهای بالینی و اتکا به نظرات کارشناسی در بسیاری از نظام‌های بازپرداخت، تفاوت‌های قابل توجهی نیز در شیوه‌های ارزیابی، وزن‌دهی عوامل، و اولویت‌های تصمیم‌گیری میان این سیستم‌ها وجود دارد (۱۲). هرچند در حال حاضر شواهد مرتبط با تأثیر اجرای راهبردهای مختلف بر توصیه‌های بازپرداختی کافی نمی‌باشند.

اگرچه برخی از سیستم‌ها فرآیندهای مشابهی مانند بهره‌گیری از عوامل بالینی و نظرات متخصصان را دنبال می‌کنند، تفاوت‌های موجود میان آن‌ها، احتمالاً به عوامل سیاسی، سنت‌های فرهنگی و الگوهای محلی تجویز مرتبط است. به‌عنوان مثال، تحلیلی که سیستم بازپرداخت لهستان را با کشورهای دیگر مقایسه کرده بود، نشان داد که آستانه هزینه اثربخشی، عامل اصلی تمایز میان آن‌ها

داروهای مرتبط با بیماری MS حدود ۶۲ درصد گزارش شده است. با در نظر گرفتن ضریب اطمینان ۹۵٪ ($\alpha=0/05$) و حد دقت ۰/۱، حجم نمونه مورد نیاز برای این مطالعه ۹۰ نفر (۴۵ داروساز و ۴۵ متخصص نورولوژی) برآورد گردید. جامعه آماری شامل متخصصان نورولوژی و داروسازان بالینی آشنا با فرآیندهای بازپرداخت بیمه‌ای بود. نمونه‌گیری به صورت هدفمند از بین متخصصان با حداقل ۵ سال سابقه کاری مرتبط انجام شد.

معیارهای ورود

- داشتن حداقل ۵ سال سابقه فعالیت حرفه‌ای در زمینه درمان، مشاوره دارویی، یا سیاست‌گذاری در حوزه سلامت.
 - آشنایی کامل با بیماری مالتیپل اسکلروزیس (به‌ویژه فرم عودکننده-فروکش‌کننده).
 - سابقه تعامل حرفه‌ای با بیمه‌های درمانی کشور (تأمین اجتماعی، خدمات درمانی، نیروهای مسلح و غیره).
 - اشتغال در یکی از نهادهای مرتبط با خدمات سلامت مانند بیمارستان‌ها، داروخانه‌های بیمارستانی، کلینیک‌های تخصصی، دانشگاه‌های علوم پزشکی یا سازمان‌های بیمه‌گر.
 - تمایل به همکاری علمی و تکمیل پرسشنامه با رضایت کامل.

معیارهای خروج

- عدم تکمیل کامل پرسشنامه؛
 - نداشتن تجربه مشخص در حوزه بیمه دارویی؛
 - کمتر از ۵ سال سابقه کاری مرتبط.

ابزار گردآوری داده‌ها

ابزار پژوهش یک پرسشنامه ساختاریافته بود که از مشارکت‌کنندگان خواسته شد میزان اهمیت هر یک از عوامل را بر اساس تجربه خود با مقیاس لیکرت ۱۰ درجه‌ای (از ۱=بسیار کم‌اهمیت تا ۱۰=بسیار بااهمیت) امتیازدهی کنند (جدول ۱).

روش تحلیل آماری

داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۶ تحلیل شد. ابتدا وزن خام و نرمال شده هر عامل محاسبه و رتبه‌بندی شد. سپس، میانگین وزنی هر دامنه استخراج شد. برای بررسی روابط بین دامنه‌های مفهومی ابزار، از ماتریس همبستگی بین دامنه‌ای (Inter-Domain Correlation Matrix) استفاده گردید.

جدول ۱. وزن فاکتورهای مطالعه

رتبه	وزن	شرح فاکتور
۲	۰٫۹۶	بهبود بقا در بیماران RRMS
۱	۱٫۰۰	پیشگیری از عود حملات MS بر اساس میزان relapse سالیانه
۶	۰٫۸۹	پیشگیری از پیشرفت میزان ناتوانی بر اساس معیار EDSS
۷	۰٫۸۹	پیشگیری از بروز ضایعات جدید T۲ در MRI
۱۵	۰٫۸۲	پیشگیری از بروز ضایعات جدید تقویت شده با تصویربرداری تشدید مغناطیسی (Gd enhancing lesion) در MRI
۱۰	۰٫۸۶	پیشگیری از افزایش آتروفی در MRI
۱۴	۰٫۸۵	حفظ و کنترل عدم وجود شواهد فعالیت بیماری (۴-NEDA)
۱۹	۰٫۸۱	پیشگیری از افت عملکرد شناختی
۵	۰٫۹۱	بهبود علائم حسی در RRMS
۱۱	۰٫۸۵	بهبود علائم حرکتی در RRMS
۲۹	۰٫۷۵	بهبود علائم خودمختار (Autonomic) در RRMS
۹	۰٫۸۷	کنترل یا پیشگیری از اختلالات جنسی ناشی از RRMS
۲۵	۰٫۷۷	بهبود بینایی و دید در بیماران RRMS
۱۳	۰٫۸۵	پیشگیری از اختلالات خلقی در RRMS

اثربخشی دارو

ادامه جدول ۱.

۴	۰/۹۲	بروز عوارض جانبی ناشی از درمان‌های استاندارد RRMS	۱۵	ایمنی و عوارض
۳	۰/۹۲	سطح ایمنی و تحمل‌پذیری دارو در بیماران	۱۶	
۱۶	۰/۸۲	تطابق بیمار با روش مصرف (تزریقی یا خوراکی)	۱۷	
۸	۰/۸۹	وضعیت درآمد و شغل بیمار	۱۸	تطابق بیمار و سبک زندگی
۱۲	۰/۸۵	وضعیت اجتماعی، تحصیلات، آگاهی و سواد سلامت بیمار درباره بیماری و درمان	۱۹	
۱۸	۰/۸۱	هزینه-اثربخشی دارو با در نظر گرفتن اثربخشی مطلوب	۲۰	ملاحظات مالی و اقتصادی
۱۷	۰/۸۲	هزینه‌های پرداخت‌شده توسط بیمار (OOP)	۲۱	
۲۲	۰/۷۸	سیاست‌های بیمه در مورد روش بازپرداخت هزینه داروهای برند	۲۲	
۳۰	۰/۷۵	بودجه اختصاص‌یافته توسط دولت برای درمان	۲۳	
۳۱	۰/۷۲	دسترسی به دارو در فرم‌های برند و ژنریک	۲۴	
۲۳	۰/۷۸	وجود یا عدم وجود جایگزین‌های موثر برای دارو	۲۵	
۲۶	۰/۷۷	وجود یا عدم وجود برند داخلی به جای برند خارجی	۲۶	دسترسی
۲۴	۰/۷۷	تنوع فرم‌های دارویی (تزریقی یا خوراکی)	۲۷	
۳۳	۰/۶۵	وجود راهنماهای بالینی برای مصرف دارو	۲۸	عوامل اجتماعی و سیاست
۳۲	۰/۷۰	سیاست‌های حمایت از تولید داخلی دارو	۲۹	
۳۷	۰/۵۱	ملاحظات اخلاقی مرتبط با تجویز و مصرف دارو	۳۰	
۳۸	۰/۴۲	وجود مداخلات طب سنتی به‌عنوان جایگزین درمان استاندارد	۳۱	
۳۴	۰/۶۴	تأثیر فشارهای اجتماعی و سازمان‌های مردم‌نهاد (NGO) بر پوشش بیمه‌ای دارو	۳۲	
۲۰	۰/۸۰	وجود تحریم‌های سیاسی، اقتصادی و مالی	۳۳	
۳۵	۰/۶۴	منفعت پزشکان در تجویز داروی خاص	۳۴	
۳۶	۰/۶۴	ترجیحات شخصی پزشکان برای انتخاب برند خاص	۳۵	
۲۸	۰/۷۶	وجود تبلیغات شرکت‌های دارویی برای داروی خاص	۳۶	
۲۱	۰/۷۹	نقش سیستم آموزش مداوم در افزایش دانش پزشکان درباره درمان دارویی	۳۷	
۲۷	۰/۷۷	تأثیر شهرت و نام شرکت تولیدکننده بر انتخاب پزشکان	۳۸	

یافته‌ها

مرحله میدانی مطالعه

در این مطالعه، ۹۱ نفر از متخصصان مرتبط با حوزه درمان مالتیپل اسکلروزیس و بازپرداخت بیمه‌ای داروها مشارکت داشتند که شامل ۴۶ نوروولوژیست و ۴۵ داروساز بودند. معیارهای ورود شامل حداقل ۵ سال سابقه کاری مرتبط، آشنایی با داروهای Disease Modify- (DMTs) و فرآیندهای تصمیم‌گیری بیمه‌ای بود. مشارکت‌کنندگان به‌صورت هدفمند انتخاب شدند تا تنوع تجربی و تخصصی در پاسخ‌ها فراهم گردد. میانگین سنی پاسخ‌دهندگان ۴۶/۹۴ سال ($10/65 \pm$) بود و ۵۸٪ آن‌ها زن بودند. پرسشنامه‌ها به‌صورت خوداظهاری تکمیل و داده‌ها به‌صورت محرمانه ثبت شدند.

جدول ۲. وزن دامنه های مطالعه

میانگین وزن	دامنه
۰/۶۲۲	عوامل اجتماعی و سیاسی
۰/۷۱۷	ترجیحات و تأثیرات پزشکان
۰/۷۶۱	دسترسی و قابلیت دسترسی
۰/۷۸۹	ملاحظات مالی و اقتصادی
۰/۸۵۲	تطابق بیمار و عوامل سبک زندگی
۰/۸۶۳	اثر بخشی دارو
۰/۹۲۲	ایمنی و عوارض جانبی

می شوند. در مقابل، عوامل فرهنگی، اخلاقی و تبلیغاتی کمترین تأثیر را در تصمیم گیری ها داشته اند؛ از جمله وجود مداخلات طب سنتی به عنوان جایگزین درمان استاندارد با وزن ۰/۴۲۳، ملاحظات اخلاقی مرتبط با تجویز و مصرف دارو با وزن ۰/۵۱۴، و وجود تبلیغات شرکت های دارویی برای داروی خاص با وزن ۰/۶۳۸. این نتایج نشان دهنده اهمیت بالای فاکتورهای اثر بخشی و ایمنی در مقایسه با عوامل اجتماعی و فرهنگی است.

رتبه بندی دامنه های مطالعه

پرسشنامه مورد استفاده در این مطالعه شامل ۳۸ عامل در قالب ۷ دامنه مفهومی اصلی بود که در جدول شماره ۲ نشان داده شده است. هر دامنه شامل چندین گویه بود که امتیاز آن ها به صورت میانگین محاسبه شده و برای استخراج میانگین وزنی نرمال شده هر دامنه استفاده گردید. هدف از این بخش، تعیین میزان اهمیت نسبی هر دامنه در تصمیم گیری های بازپرداخت بیمه ای از دیدگاه متخصصان شرکت کننده بود. همان طور که جدول نشان می دهد، دامنه های بالینی یعنی «ایمنی»، «اثر بخشی» و «تحمل پذیری» بالاترین رتبه را داشتند. این موضوع نشان می دهد که متخصصان تصمیم گیر، تمرکز اصلی خود را بر پیامدهای درمانی و تجربه بیمار در استفاده از داروها قرار می دهند. در مقابل، دامنه های غیر بالینی مانند «سیاست های سلامت و اجتماعی» و «ترجیحات پزشک» دارای پایین ترین رتبه بودند. این امر بیانگر این است که تصمیم گیری بیمه ای از دیدگاه پاسخ دهندگان، باید بر پایه شواهد علمی و معیارهای قابل سنجش استوار باشد و نه بر اساس سلیقه یا فشارهای ساختاری (شکل ۱).

رتبه بندی فاکتورهای مطالعه

پرسشنامه شامل ۳۸ عامل در قالب ۷ دامنه مفهومی بود. هر عامل بر اساس مقیاس لیکرت ۱۰ درجه ای امتیازدهی شد و سپس میانگین نرمال شده برای هر عامل محاسبه گردید. نتایج در جدول شماره ۱ نمایش داده شده اند.

بررسی وزن نرمال شده فاکتورها نشان می دهد که عوامل مرتبط با اثر بخشی و ایمنی دارو بالاترین تأثیر را بر تصمیم گیری های بازپرداخت بیمه دارند. فاکتورهایی مانند پیشگیری از عود حملات MS بر اساس میزان Relapse سالیانه با وزن نرمال شده ۱/۰۰۰، بهبود بقا در بیماران RRMS با وزن ۰/۹۵۷، سطح ایمنی و تحمل پذیری دارو در بیماران با وزن ۰/۹۲۴، بروز عوارض جانبی ناشی از درمان های استاندارد RRMS با وزن ۰/۹۱۹، و بهبود علائم حسی در RRMS با وزن ۰/۹۰۶، جزو اولویت های اصلی محسوب

جدول ۳. تحلیل همبستگی بین دامنه ها

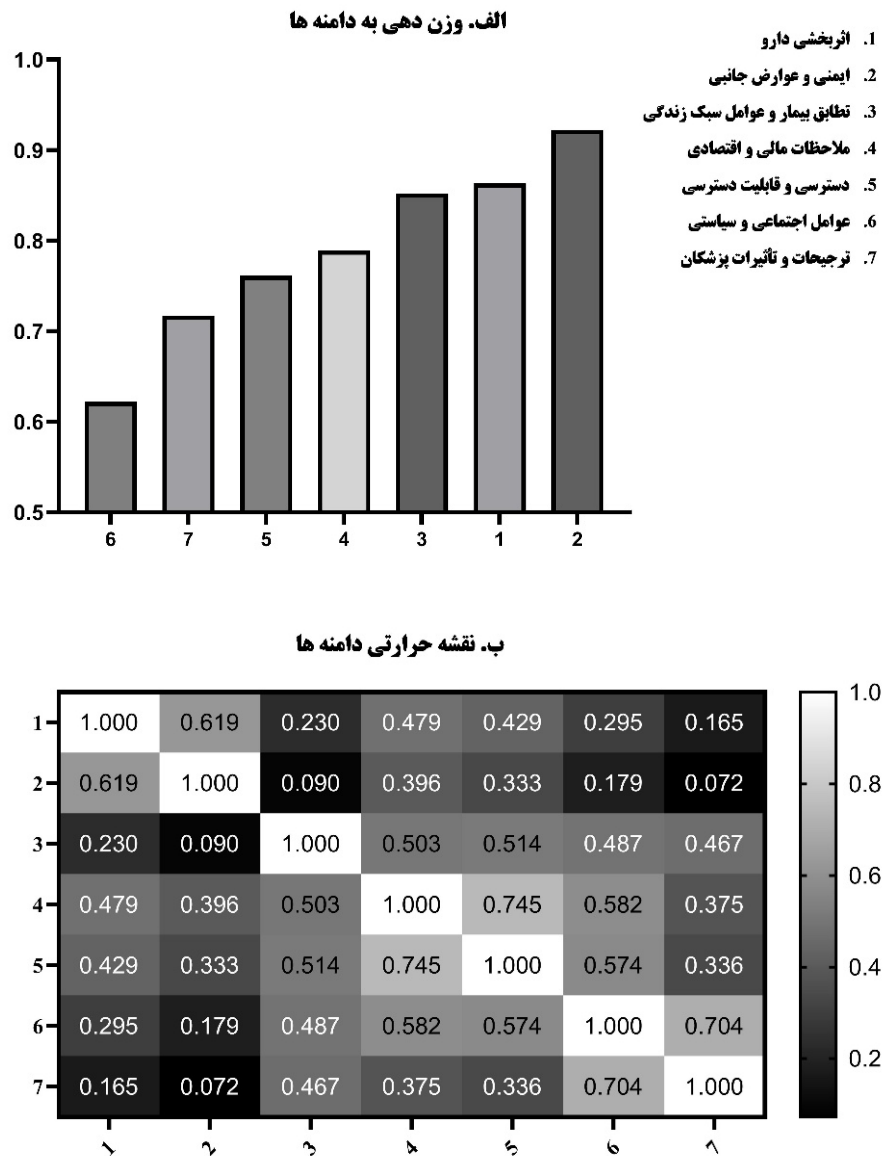
اثر بخشی دارو	ایمنی و عوارض جانبی	تطابق بیمار و عوامل سبک زندگی	ملاحظات مالی و اقتصادی	دسترسی و قابلیت دسترسی	عوامل اجتماعی و سیاسی	ترجیحات و تأثیرات پزشکان
۱	۰/۶۱۹	۰/۲۳	۰/۴۷۹	۰/۴۲۹	۰/۲۹۵	۰/۱۶۵
۰/۶۱۹	۱	۰/۰۹	۰/۳۹۶	۰/۳۳۳	۰/۱۷۹	۰/۰۷۲
۰/۲۳	۰/۰۹	۱	۰/۵۰۳	۰/۵۱۴	۰/۴۸۷	۰/۴۶۷
۰/۴۷۹	۰/۳۹۶	۰/۵۰۳	۱	۰/۷۴۵	۰/۵۸۲	۰/۳۷۵
۰/۴۲۹	۰/۳۳۳	۰/۵۱۴	۰/۷۴۵	۱	۰/۵۷۴	۰/۳۳۶
۰/۲۹۵	۰/۱۷۹	۰/۴۸۷	۰/۵۸۲	۰/۵۷۴	۱	۰/۷۰۴
۰/۱۶۵	۰/۰۷۲	۰/۴۶۷	۰/۳۷۵	۰/۳۳۶	۰/۷۰۴	۱

همبستگی 0.704 ، ارتباط قابل توجهی را نشان می‌دهند. حوزه اثربخشی با حوزه ایمنی مقدار همبستگی 0.619 را دارد، در حالی که حوزه سازگاری بیمار با حوزه‌های مالی (0.503) و دسترسی (0.514) همبستگی متوسطی نشان داده است. از سوی دیگر، ضعیف‌ترین ارتباطها میان حوزه‌های اثربخشی و ترجیحات شخصی پزشکان (0.165) و حوزه‌های ایمنی و ترجیحات شخصی پزشکان (0.072) مشاهده شد. این ارتباطات نشان دهنده‌ی تاثیر حوزه‌های مختلف بر یکدیگر است که ارتباط غیر مستقیم با بازپرداخت بیمه را شفاف تر سازد (شکل ۱).

این یافته‌ها با سایر بخش‌های مطالعه که نشان داد عوامل غیر بالینی مانند «وجود جایگزین‌های طب سنتی» و «ملاحظات اخلاقی» نیز کمترین وزن را داشتند، سازگار است.

ارتباط بین دامنه‌های مطالعه

جدول شماره ۳، ماتریس همبستگی بین دامنه‌ها، روابط میان هفت حوزه ابزار را تحلیل کرده است. نتایج نشان می‌دهد که قوی‌ترین همبستگی، میان حوزه‌های مالی و دسترسی (0.745) وجود دارد. همچنین، حوزه‌های اجتماعی و ترجیحات شخصی پزشکان با مقدار

شکل ۱. الف) میانگین وزن‌دهی به دامنه‌های هفت‌گانه مؤثر در بازپرداخت بیمه‌ای داروهای RRMS؛ ب) نقشه حرارتی همبستگی بین دامنه‌های مطالعه.

بحث

تحقیقات پیشین، از جمله مطالعه‌ی Wang و همکاران (۲۰۱۶) است (۱۷)، که نشان داد تغییرات منفی در بیمه‌ی درمانی موجب کاهش دسترسی بیماران به درمان‌های مناسب شده است. همچنین، نتایج مطالعه‌ی Bourdette و همکاران (۱۸) بر نقش محدودکننده‌ی سیاست‌های بیمه‌ای در انتخاب درمان توسط پزشکان و بیماران تأکید داشت. در مطالعه‌ی ما نیز مشاهده شد که فاکتورهای نظیر هزینه‌ی دارو، نوع بیمه، و میزان حمایت‌های مالی تأثیر مستقیمی بر تصمیمات بیمه‌ای و درمانی دارند.

یافته‌های ما همچنین همسو با نتایج مطالعه‌ی Hogervorst و همکاران است (۱۹) که نشان دادند ارزیابی‌های فناوری سلامت (HTA) و راهنماهای بالینی، تأثیر بسزایی بر سیاست‌های بیمه‌ای دارند، اما ناهماهنگی بین این دو نهاد منجر به ایجاد محدودیت‌هایی در دسترسی بیماران به درمان‌های جدید می‌شود. در مطالعه‌ی حاضر نیز مشاهده شد که تصمیمات بیمه‌ای تحت تأثیر شاخص‌های مختلف علمی و اقتصادی قرار دارد و تفاوت در پوشش بیمه‌ای، می‌تواند مانع از انتخاب درمان‌های بهینه شود.

کاربردهای عملی نتایج مطالعه

نتایج این مطالعه می‌تواند به‌عنوان مبنایی برای طراحی مدل‌های تصمیم‌یار در سطح سازمان‌های بیمه‌گر و سیاست‌گذاران سلامت مورد استفاده قرار گیرد. در فقدان ابزارهای شفاف، فرآیند تصمیم‌گیری در مورد بازپرداخت داروها اغلب وابسته به قضاوت‌های سلیقه‌ای یا فشارهای سیاسی است. مدل وزن‌دهی شده مبتنی بر نظر تخصصی که در این تحقیق طراحی شده، گامی در جهت استانداردسازی، شفاف‌سازی و انسجام در تصمیم‌گیری‌های بیمه‌ای محسوب می‌شود. در ادامه با بررسی ارتباط هر یک از دامنه‌ها با دامنه‌ی دیگر به بررسی عمیق‌تر این ارتباطات و تأثیرات غیر مستقیم این عوامل بر بازپرداخت بیمه می‌پردازیم.

یکی از نتایج کلیدی مطالعه‌ی ما این است که فاکتورهای مالی، از جمله هزینه‌ی داروها و سیاست‌های بیمه‌ای، تأثیر مستقیمی بر دسترسی بیماران به درمان‌های تعدیل‌کننده بیماری (DMTs) دارند. این یافته در راستای مطالعه‌ی Wang و همکاران (۲۰۱۶) قرار دارد (۱۷) که نشان داد تغییرات منفی در بیمه‌ی درمانی نه تنها میزان دسترسی بیماران به داروهای مورد نیاز را کاهش می‌دهد، بلکه باعث می‌شود بسیاری از بیماران به برنامه‌های دارویی رایگان یا تخفیف‌دار وابسته شوند. این امر نشان‌دهنده‌ی تأثیر متقابل بین هزینه‌های درمان، سیاست‌های بیمه‌ای و رفتار بیماران در استفاده از درمان‌های موجود است.

مطالعه‌ی Romley و همکاران (۲۰) به طور خاص تأثیر هزینه‌های بیمه‌ای بر تصمیمات درمانی بیماران مبتلا به MS را بررسی کرده و نشان داده است که هرچه میزان مشارکت بیماران در پرداخت

در این مطالعه، ابزار طراحی‌شده شامل ۳۸ فاکتور در هفت دامنه اصلی می‌باشد. این ابزار پس از طراحی، از نظر اعتبار و پایایی در یک مطالعه پیشین مورد ارزیابی قرار گرفت (۱۵). همچنین وزن‌دهی هر یک از فاکتورها با نظر متخصصین و بر اساس اهمیت آن‌ها در فرآیند تصمیم‌گیری بازپرداخت بیمه انجام شد. بر اساس نتایج وزن‌دهی، فاکتور پیشگیری از عود حملات ام‌اس بر اساس نرخ سالانه با وزن استاندارد شده ۱/۰۰۰ بیشترین اهمیت را در فرآیند بازپرداخت بیمه داشت و در رتبه اول قرار گرفت. پس از آن، بهبود بقا در بیماران RRMS با وزن ۰/۹۵۷ و سطح ایمنی و تحمل‌پذیری دارو در بیماران با وزن ۰/۹۲۴ در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند. در مقابل، فاکتورهای وجود مداخلات طب سنتی به‌عنوان جایگزین درمان استاندارد، ملاحظات اخلاقی مرتبط با تجویز و مصرف دارو و فاکتور وجود راهنماهای بالینی برای مصرف دارو کمترین وزن را داشتند و تأثیر کمتری در تصمیم‌گیری‌های بازپرداخت بیمه نشان دادند. همچنین با بررسی تأثیر هر یک از دامنه‌ها بر بازپرداخت بیمه مشخص شد که دامنه‌های ایمنی و عوارض جانبی (۰/۹۲۲) و اثربخشی دارو (۰/۸۶۳) بیشترین تأثیرگذاری را در فرآیند تصمیم‌گیری دارند. دامنه تطابق بیمار و عوامل سبک زندگی (۰/۸۵۲) نیز در رتبه سوم قرار گرفت. همچنین با ارزیابی تأثیر هر دامنه بر دامنه‌ی دیگر مشخص شد که حوزه‌ی مرتبط با عوامل مالی، دسترسی دارو و مسائل اجتماعی و سیاسی به ترتیب بیشترین ارتباط را با دیگر فاکتورها دارند. از سوی دیگر حوزه‌ی ایمنی کمترین ارتباط بین دامنه‌ای را با دیگر حوزه‌ها نشان داد.

در استرالیا، مطالعه‌ای فرآیند تصمیم‌گیری کمیته مشورتی مزایای دارویی (Pharmaceutical Benefits Advisory Committee) (PBAC) را برای بازپرداخت هزینه‌های داروهای MS بررسی کرده و اهمیت عوامل بالینی و اقتصادی را برجسته ساخته است. PBAC، بر نیاز به شواهد قوی در مورد هزینه-اثربخشی، عوامل بالینی و ایمنی بلندمدت تأکید کرده که می‌تواند به نرخ بالاتری از داروهای تحت بازپرداخت منجر شود (۱۶). به همین ترتیب، ابزار ما عوامل اثربخشی بالینی، ایمنی و مالی را برای تضمین ارزیابی جامع داروهای DMD در نظر گرفته است. برخلاف مطالعه استرالیا، مطالعه حاضر، همچنین ترجیحات شخصی پزشکان را به عنوان یک حوزه اضافی که می‌تواند تأثیرات قابل توجهی بر تصمیمات بازپرداخت بیمه داشته باشد، در نظر گرفته است.

نتایج مطالعه‌ی حاضر نشان می‌دهد که پوشش بیمه‌ای و سیاست‌های مربوط به بازپرداخت داروهای تعدیل‌کننده بیماری (DMTs) در بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس (MS) تأثیر قابل توجهی بر دسترسی بیماران به این درمان‌ها دارد. یافته‌های ما در راستای

نمای کاملی از دیدگاه سایر ذی‌نفعان مانند بیمه‌گران، سیاست‌گذاران سلامت و بیماران را ارائه ندهد. دوم، استفاده از طراحی مقطعی امکان تحلیل تغییرات در طول زمان را محدود کرده است. پیشنهاد می‌گردد در مطالعات آینده با در نظر گرفتن این موارد مطالعاتی با کیفیت بالاتر از مطالعه‌ی حاضر طراحی گردد تا به صورت موثرتری در جهت رفع مشکلات مرتبط با تصمیم‌گیری‌های نظام سلامت عمل کند.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه، اهمیت رویکرد جامع در ارزیابی داروها را برجسته می‌کند، به‌ویژه از طریق ادغام معیارهای بالینی، مالی و اجتماعی که منجر به تصمیم‌گیری‌های منصفانه‌تر و مبتنی بر شواهد می‌شود. در نهایت، تأکید بر ایمنی، اثربخشی و تطابق بیمار با سبک زندگی به‌عنوان عوامل کلیدی در طراحی سیاست‌های بازپرداخت بیمه می‌تواند به بهبود نتایج بیماران و افزایش کارایی سیستم بیمه‌ای منجر شود. مطالعات آینده باید بر بهره‌گیری از داده‌های واقعی و تکنیک‌های پیشرفته مانند مدل‌سازی‌هایی بر پایه یادگیری ماشین برای بهبود دقت و کارایی این فرآیند تمرکز کنند.

ملاحظات اخلاقی

این مطالعه توسط کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم پزشکی تهران IR.IAU.PS.REC.1402.572 تأیید شده است.

هزینه‌های درمان بیشتر باشد، احتمال شروع درمان با DMTs کاهش می‌یابد. این نتیجه مستقیماً با یافته‌های مطالعه‌ی ما مرتبط است که در آن مشاهده شد هزینه‌های بالای دارویی یکی از موانع اصلی در تصمیمات بیمه‌ای بوده و افزایش سهم بیماران در پرداخت هزینه‌ها می‌تواند موجب کاهش مصرف داروهای اثربخش شود. علاوه بر این، مطالعه‌ی Bourdette و همکاران به نقش سیاست‌های بیمه‌ای در محدود کردن دسترسی بیماران به داروهای مورد نیاز پرداخته و نشان داده است که شرکت‌های بیمه با استفاده از روش‌هایی نظیر تأییدیه‌های قبلی، پوشش لایه‌ای، و افزایش هزینه‌های اشتراکی، انتخاب‌های بیماران و پزشکان را تحت تأثیر قرار می‌دهند (۱۸). یافته‌های مطالعه‌ی ما نیز نشان داد که این محدودیت‌های بیمه‌ای باعث تأخیر در شروع درمان، افزایش وابستگی به برنامه‌های حمایتی، و در برخی موارد، کنار گذاشتن درمان می‌شود.

نقاط قوت و محدودیت‌ها

از نقاط قوت مطالعه می‌توان به طراحی نوین ابزار، استفاده از جامعه متخصص با تجربه بالا و تحلیل آماری ساختاریافته، همچنین پتانسیل توسعه این ابزار به یک مدل دینامیک جهت تسهیل پروسه بازپرداخت بیمه در شرایط مختلف اشاره کرد. همچنین این مطالعه نیز با محدودیت‌هایی همراه بود. نخست، داده‌ها عمدتاً بر اساس دیدگاه نورولوژیست‌ها و داروسازان گردآوری شده و ممکن است

منابع

- Taylor R. Using health outcomes data to inform decision-making: government agency perspective. *Pharmacoeconomics*. 2001;19:33–8.
- Walker S, Palmer S, Sculpher M. The role of NICE technology appraisal in NHS rationing. *British medical bulletin*. 2007;81(1):51–64.
- Trowman R, Chung H, Longson C, Littlejohns P, Clark P. The National Institute for Health and Clinical Excellence and its role in assessing the value of new cancer treatments in England and Wales. *Clinical Cancer Research*. 2011;17(15):4930–5.
- Rafferty J. NICE: faster access to modern treatments? Analysis of guidance on health technologies. *Bmj*. 2001;323(7324):1300–3.
- Charokopou M, Majer IM, De Raad J, Broekhuizen S, Postma M, Heeg B. Which factors enhance positive drug reimbursement recommendation in Scotland? A retrospective analysis 2006–2013. *Value in Health*. 2015;18(2):284–91.
- Kamusheva M, Vassileva M, Savova A, Manova M, Petrova G. An overview of the reimbursement decision-making processes in Bulgaria as a reference country for the middle-income European countries. *Frontiers in Public Health*. 2018;6:61.
- Browne P, Chandraratna D, Angood C, Tremlett H, Baker C, Taylor BV, et al. Atlas of multiple sclerosis 2013: a growing global problem with widespread inequity. *Neurology*. 2014;83(11):1022–4.
- Weinshenker B, Bass B, Rice G, Noseworthy J, Carriere W, Baskerville J, et al. The natural history of multiple sclerosis: a geographically based study. I. Clinical course and disability. *Brain*. 1989;112(1):133–46.
- Hua LH, Hersh CM, Morten P, Kusel J, Lin F, Cave J, et al. The impact of price reductions after loss of exclusivity in a cost-effectiveness analysis: fingolimod versus interferon beta-1a for the treatment of relapsing-remitting multiple sclerosis. *Journal of managed care & specialty pharmacy*. 2019;25(4):490–8.
- Trojano M, Paolicelli D, Tortorella C, Iaffaldano P, Lucchese G, Di Renzo V, et al. Natural history of multiple sclerosis: have available therapies impacted long-term prognosis? *Neurologic clinics*. 2011;29(2):309–21.
- Tramacere I, Del Giovane C, Salanti G, D'Amico R, Filippini G. Immunomodulators and immunosuppressants for relapsing-remitting multiple sclerosis: a network meta-analysis. *Cochrane Database of Systematic Reviews*. 2015(9).
- Barnieh L, Manns B, Harris A, Blom M, Donaldson C, Klarenbach S, et al. A synthesis of drug reimbursement decision-making processes in organisation for economic co-operation and development countries. *Value in Health*. 2014;17(1):98–108.
- Mela A, Rdzanek E, Jaroszyński J, Furtak-Niczyporuk M, Jabłoński M, Niewada M. Reimbursement decision-making system in Poland systematically compared to other countries. *Frontiers in Public Health*. 2020;8:563232.

tiers in Pharmacology. 2023;14:1153680.

14. Bending M, Hutton J, McGrath C. A COMPARISON OF PHARMACEUTICAL REIMBURSEMENT AGENCIES' PROCESSES AND METHODS IN FRANCE AND SCOTLAND. *International Journal of Technology Assessment in Health Care*. 2012;28(2):187–94.

15. Chalaki V, Sobhanian SA, Khoshdel A, Radmanesh R, Hashemian F. Developing an instrument to facilitate the insurance reimbursement decision making process of Relapsing-Remitting Multiple Sclerosis Disease-Modifying Drugs. *Iranian Red Crescent Medical Journal (IRCMJ)*. 2024:–.

16. Le Phan YH, Lourenco RDA, Haas M, van der Linden N. Key considerations in reimbursement decision-making for multiple sclerosis drugs in Australia. *Multiple sclerosis and related disorders*. 2018;25:144–9.

17. Wang G, Marrie RA, Salter AR, Fox R, Cofield SS, Tyry T, et al. Health insurance affects the use of disease-modifying therapy in multiple sclerosis. *Neurology*. 2016;87(4):365–74.

18. Bourdette DN, Hartung DM, Whitham RH. Practices of US health insurance companies concerning MS therapies interfere with shared decision-making and harm patients. *Neurology: Clinical Practice*. 2016;6(2):177–82.

19. Hogervorst MA, Vreman RA, Zawada A, Zielińska M, Dawoud DM, de Jong BA, et al. Synergy between health technology assessments and clinical guidelines for multiple sclerosis. *Clinical and Translational Science*. 2023;16(5):835–49.

20. Romley J, Goldman D, Eber M, Dastani H, Kim E, Raparla S. Cost-sharing and initiation of disease-modifying therapy for multiple sclerosis. *The American journal of managed care*. 2012;18(8):460–4.